

UNICEF's verdensomspændende arbejdsindsats er gode våben i kampen mod omskæring internationalt. Herhjemme vil kendskabet til en konkret omskæring falde ind under bistandslovens § 20 med underretningspligt eller oplysningspligt til myndighederne om vanrøgt og lignende. Socialdemokratiet er enig med ministeren i, at vi ikke skal vedtage en sådan særlov, som det i givet fald vil være, men følge sagen nøje. Selv om vi altså er enige i forslaget intentioner, må vi afvise det i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg vil for det første spørge hr. Graversen, om Socialdemokratiet i realiteten er enig i den holdning, der blev givet udtryk for her, og det er selvfølgelig på baggrund af den debat, vi havde sidste gang, vi debatterede et sådant lovforslag, som kun Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti støttede.

Er det således, at der er uenighed i den socialdemokratiske gruppe? Jeg ved, at bl.a. fru Ingrid Rasmussen, som var Socialdemokratiets ordfører på området på daværende tidspunkt, i Jyllands-Posten den 18. januar 1996 udtrykte, at hun mente, at der skulle nogle initiativer til for at stoppe trafikken af piger, der bliver omskåret i udlandet. Vi må have undersøgt mulighederne, og i den forbindelse bør vi også se på Norge og Sverige, som har en lovgivning, der forhindrer omskæring i udlandet, siger Ingrid Rasmussen.

Skal der konkluderes således, at man kun er interesseret i de oplysningskampagner osv., som åbenbart er sat i gang? Eller er det således, at der reelt ikke er enighed i den socialdemokratiske gruppe, da det her jo naturligvis er et etisk spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Socialdemokratiets ordfører, hr. Holger Graversen, siger, at man ikke ønsker nogen særlov på det her område. Jeg vil gerne bede hr. Holger Graversen, der var ordfører på beslutningsforslag nr. B 109 i sidste folketingssamling, om at bekræfte, at hr. Holger Graversens parti gik med på en betænkning, hvor der bl.a. stod: »... men vil også aktivt medvirke til en eventuel lovgivning med ovenstående intentioner, idet dette vil kunne have en stor præventiv virkning mod omskæring.«

Jeg kan altså forstå, at Socialdemokratiet i løbet af en 6-7 måneder totalt har skiftet kurs og nu ikke mener, at en særskilt lovgivning på området, som de somaliske kvinder har ytret et meget stort ønske om, skal laves i Danmark.

Jeg kan også forstå, at hr. Holger Graversen endnu en gang betvivler, at der foregår omskæring af piger, der er bosiddende her i Danmark. Jeg vil gerne tillade mig at citere fra Ritzau den 17. januar 1996, hvor psykiater ved Distriktspsykiatrisk Center på Vesterbro Fatuma Ali siger: »Jeg hører oftere end tidligere om piger, der sendes til Kenya eller andre lande, hvor omskæring stadig praktiseres.«

Det foregår.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Til hr. Kørpe Christensen: Det er en helt enig socialdemokratisk folketingsgruppe, der har den indstilling, som jeg og ministeren har fremlagt her. Ikke nogen tvivl om det. Vi har været i tvivl, om vi skulle stramme op, og det var også det, vi sagde i foråret, da vi behandlede sagen. Men vi har så imidlertid fået denne rapport fra arbejdsgruppen, og vi synes, at med det gode arbejde, der gøres, er der ingen grund til i hvert fald i øjeblikket at gribe yderligere ind. Jeg vil da ikke stå her og for tid og evighed afvise, at vi kan gribe ind, hvis det virkelig er et problem, som eskalerer, men vi finder ikke, der er nogen grund til det i øjeblikket.

Til fru Lene Espersen: Ja, det er det samme.

Jeg sagde i min tale bl.a., at vi ikke vil afvise senere at gribe til lovgivning, men vi finder altså ikke nogen grund til det i øjeblikket.

Med hensyn til om der virkelig finder tilfælde sted i Danmark: Jeg vil gerne se det bevist. Man skal altså ikke tro på, hvad man hører, og hvad man læser i aviser. Vi vil gerne se det. Desuden kan vi altså ikke lovgive om hver enkelt sag, der opstår i det ganske land, for så får vi et bureaukrati uden lige.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg vil sige, det er godt, vi også har de grønne hæfter, for det, der nu bliver sagt af hr. Graversen, er, at hr. Graversen påstod, at han sagde ved behandlingen af det forslag, vi behandlede den 10. april 1996, at han ikke ville afvise ud i al fremtid, at der kunne komme en skærpet lovgivning. Nej, det, der blev sagt, var, jf. Folketingets forhandlinger, spalte 5307: